

جشنواره

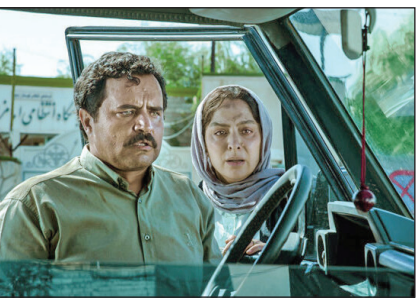
«در آغوش درخت» در جشنواره سوئیس

فیلم سینمایی «در آغوش درخت» در ادامه حضورهای بین‌المللی به دهمین دوره جشنواره زوریخ کشور سوئیس رسید. «در آغوش درخت» به کارگردانی بابک خواجه‌پاشا و تهیه‌کنندگی محمد رضا مصباح و سجاد نصراللهی نسب محصول سازمان سینمایی سوهره و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در بخش رقابتی دهمین دوره جشنواره فیلم ایرانیان زوریخ به نمایش درمی‌آید.

هدف این جشنواره برکردن شکاف فرهنگی بین ایرانیان و مردم سوئیس و افراد خارجی مقیم این کشور است و به این منظور هر سال مجموعه‌ای از بهترین فیلم‌های داستانی و مستند معاصر را از فیلمسازان ایرانی به مخاطبان جشنواره ارائه می‌کند.

این جشنواره در نظر دارد رویدادی برای ارائه فرهنگ و سنت ایران و ایجادکننده پل ارتباطی بین فرهنگ‌های مختلف در جهان با زبان مشترک «هنر» و به‌ویژه هنر هفتم، یعنی سینما باشد.

دهمین دوره این جشنواره امسال از ۱۲ تا ۱۹ سپتامبر، (برابر با ۲۲ تا ۲۹ شهریور) در شهر زوریخ سوئیس برگزار می‌شود. «در آغوش درخت» پیش از این در جشنواره شانگهای کشور چین و جشنواره کاران روسیه حضور داشت.

سینمای جهان

آل پاچینو در فیلمی به کارگردانی جانی دپ

آل پاچینو در فیلمی به کارگردانی جانی دپ جلوی دوربین رفته است. فیلم «مودی» - به کارگردانی جانی دپ در جشنواره فیلم سن سباستین ۲۰۲۳ این نخستین بار دیده می‌شود. به گزارش هالیوود ریپورتر، «مودی» - سه روز برال جنون» که دومین تجربه کارگردانی جانی دپ است، در بخش خارج از رقابت هفتادومین جشنواره فیلم سن سباستین نمایش داده می‌شود. فیلم دپ یک فیلم زندگینامه‌ای درباره هنرمند ایتالیایی آمدئو مودیلیانی است و در آن آل پاچینو، استفان گراهام و آنتونیو دیپلات حضور دارند. ریکاردو اسکاماراسیو نیز در نقش مودیلیانی بازی کرده است. در خلاصه داستان نوشته شده است: داستانی از هنر، عشق و طرد شدن، گردبادی ۷۲ ساعته از رویدادهای پر حرج و مرج در خیابان‌های پارسی که در طول جنگ جهانی اول از هم پاشیده شده است.

دپ نخستین بار سال ۱۹۹۷ برای ساخت فیلم «شجاع» پشت دوربین ایستاد. وی جایزه معتبر دونوستیارد در جشنواره فیلم سن سباستین ۲۰۲۱ به خاطر دستاورد یک عمر هنری خود دریافت کرد. «ماجراجویی ادامه دارد» اثر تیری فرمون نیز در بخش اکران‌های ویژه نمایش داده می‌شود. درام «هاگر» دومین فیلم بیت بامگارتر، و «تابستان ابدی من» نخستین فیلم سیلیویا لو فائو، بخش کارگردانان جدید جشنواره را تکمیل می‌کند. سن سباستین امسال با اهدای جایزه دونوستیا به کیت بلانشت، بازیگر برنده اسکار از وی تجلیل می‌کند. فیلم‌های جدید مایک لی، فرانسوا اوزون، ادوارد برگو، جاشوا اپنهایمر و کاستا-گوراس برای دریافت تصد طلاهی جشنواره فیلم سن سباستین امسال رقابت خواهند کرد. این جشنواره از ۲۰ تا ۲۸ سپتامبر (۳ شهریور تا ۷ مهر) برگزار می‌شود.

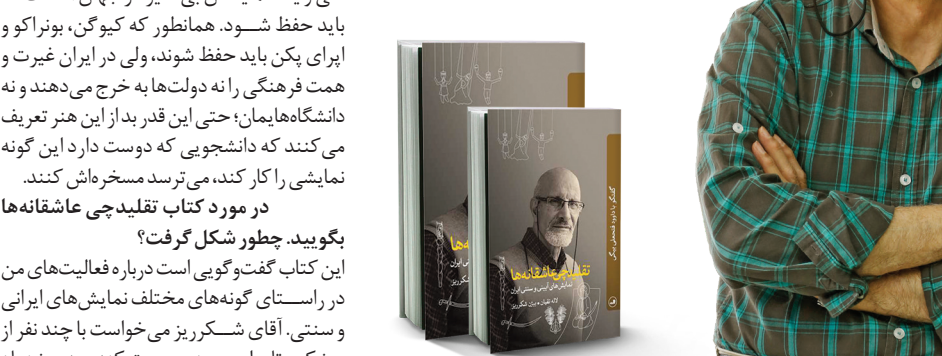
بودجه خانه سینما ماهی ۸۰۰ میلیون تومان بود
علی دهکردی، مدیرعامل خانه سینما: سال گذشته بودجه خانه سینما تقریباً ماهی ۸۰۰ میلیون تومان بود که معمولاً به‌ترتیب و در زمان خودش با ما پرداخت نشد. این بودجه می‌توانست در نهایت هزینه‌های جاری را پوشش دهد. / سینما پرس

تماشاخانه‌های برای نمایش‌های آیینی بسازیم

گفت‌وگو با داود فتحعلی بیگی پیشکشوت نمایش‌های ایرانی و سنتی

داود فتحعلی بیگی سالیانی است که درباره نمایش‌های آیینی و ایرانی پژوهش و کار می‌کند. او در این مدت کتاب‌های بسیاری در این زمینه نوشته و نسخه‌های مختلف تعزیه را بررسی کرده است. او چندین نمایش هم نوشته و کارگردانی کرده: «کسی که سر دهد اول (حر)»، «بر خورد»، «تخت و خنجر»، «الماس جاقو فروش»، «سلطان مبدل»، «میرزا عبدالطعم و جنگ جهانی»، «چشم تنگ»، «مواظب کلاحت باش»، «میرزا فرقه»، «نمایش ممنوع» و «عروسی دختر شاه پریان با حاکم ملایر». به تازگی نشر ثالث کتاب «تقلیدچی عاشقانه‌ها» را منتشر کرده که گفت‌وویی است با فتحعلی بیگی درباره نمایش‌های سنتی ایرانی و تاریخچه آنها. با این نویسنده و پژوهشگر درباره وضعیت نمایش‌های سنتی ایرانی و همینطور انتشار این کتاب صحبت کردیم.

هرجا تعزیه‌های برگزار شده عده زیادی تماشاگر دور آن جمع شده‌اند؛ حتی در جاهایی بیشتر از ۲ هزار تماشاگر حضور داشته‌اند؛ بنابراین این هنر هنوز جایگاهش را بین عامه مردم حفظ کرده است

برنامه‌ریزی برای روز ملی سینما
محمد مهدی عسگری پور، رئیس هیأت‌مدیره خانه سینما: ما روز سینما را در پیش داریم که باید از آن مراقبت کنیم. این روز به‌سادگی وارد تقویم نشده و ما باید از این فضا استفاده و برنامه‌هایی مثل نکوداشت و بزرگداشت را برای مجموعه سینماگران و سینما برگزار کنیم. / ایسنا

جایگاه نمایش‌های آیینی و ایرانی هم نزد مردم قابل بررسی است و هم در میان متولیان دولتی. ارزیابی شما از وضعیت این گونه نمایشی بین این دو گروه چیست؟
در سال‌های طولانی که روی تعزیه متمرکز شده‌ام، هر جا تعزیه‌ای برگزار شده عده زیادی تماشاگر دور آن جمع شده‌اند؛ حتی در جاهایی بیشتر از ۲ هزار تماشاگر حضور داشته‌اند؛ بنابراین این هنر هنوز جایگاهش را بین عامه مردم حفظ کرده و هر کسی از منظر خودش این هنر نگاه می‌کند. نمایش‌های شادای آور هم هر گاه اجرا شده‌اند، مورد استقبال قرار گرفته‌اند، اما آنچه عامل رنگ شدن این هنر شده، این است که برخلاف دیگر کشورهای آسیایی شرایط عرضه به‌روز این هنرها را فراهم نکرده‌ایم. از طرفی مدرسه‌های دایر نکرده‌ایم که این هنرها هم به شکل سینه به سینه و هم به شیوه آکادمیک آموزش داده شوند. اینها غفلت‌هایی است که ما در ارتباط با نمایش‌های آیینی و ایرانی انجام داده‌ایم. با همه این بی‌مهری‌ها می‌بینیم هنوز این هنرها نفس می‌کشند. این نشان می‌دهد همچنان در جامعه ما پایگاه، جایگاه و پذیرش نمایش ایرانی و نمایش آیینی وجود دارد که به‌لذیل پیوستگی فرهنگی اتفاق افتاده است.

از نظر دولتی چطور؟
حمایت‌های دولتی بستگی به فردی دارد که مدیر می‌شود؛ یعنی به‌صورت سازمان‌یافته نیست. هر کس به تناسب فهم و علاقه خودش حمایت می‌کند. مدیرانی بوده‌اند که اصلاً این گونه‌های نمایشی برایشان مهم نبوده است. مدیرانی هم داشته‌ایم مثل آقای علی منتظری که به همه شکل از ما حمایت کرد. زمان او ما به جای ۱۰ شب تعزیه ۲۰ شب تعزیه اجرا می‌کردیم. در زمان او بود که برای نخستین بار تعزیه از ایران بیرون رفت و ۵ شب در اوینون اجرا شد.

پس نگاه سلیقه‌ای است؟
بله. بسته به این است که چقدر یک مدیر عرق ملی و دریافت فرهنگی داشته باشد. یک معاون وزیر داشتیم که بعد از آقای منتظری سر کار آمده بود. جلسه‌ای با او داشتیم و در آخر جلسه گفت قال قضیه را بکنید؛ یعنی برایش این مسئله یک قال بود یا مدبری داشتیم که همراه ما به اوینون آمده بود و بعد از اجراها بدون هیچ حرف و حتی خسته نباشیدی از سالن بیرون می‌رفت؛ در صورتی که آقای منتظری از ساعت ۲ بعدازظهر تا زمان اجرای تعزیه با ما بود و دل توش نبود که کار درست انجام شود.

الان در چه وضعیتی هستیم؟
الان چندین سال است که فقط چند شب تعزیه برای خالی نبودن عریضه برگزار می‌شود. یکی از اتفاقاتی که در کشورهای دیگر برای نمایش‌های سنتی می‌افتد، مثل کابوکی ژاپن یا نمایش چینی، به‌روز شدن این نمایش‌هاست. اگر نمایش سنتی به‌روز شود، چیزی از آن باقی نمی‌ماند. آنها از این نمایش‌ها برای خلق کارهای جدید استفاده می‌کنند که دیگر کیونگ یا کابوکی نیست، اما کیونگ را به همان شکل نگه می‌دارند. آنها بناهای نمایش‌های سنتی کهن را نگه داشته‌اند؛ بناهایی که نمایش سنتی ما همین تکایا بودند که اجازه دادیم از بین بروند یا بعضی از قهوه‌خانه‌های بزرگ بودند که در آنها نقالی و روحوضی اجرا می‌شد. باز بین رفتن آنها ما باید سالن‌هایی بسازیم که امکان اجرای روحوضی، نقالی، تعزیه و سایر آیین‌های نمایشی در آنها باشد. به این می‌گویند عرضه کردن به شکل امروز؛ یعنی به شکل یک پدیده هنری به آن نگاه کنید. مناسبت اجرای تعزیه محرم است، ولی پیش از ۵۰۰ مجلس تعزیه داریم که مناسبت همه آنها محرم نیست؛ مثلاً مجلس ششبه اسکندر و فغفور چین و سلطان محمود و ایاز. پس ما باید یک تماشاخانه ویژه نمایش‌های ایرانی و آیینی داشته باشیم که بتوان گونه‌های مختلف آن را دقیقاً براساس سبک و سیاق قدیم اجرا کرد. حالا در آن زمان با چراغ زنجوری فضا را روشن می‌کردند، ما با پروژکتور. تغییراتی به این شکل باید انجام شود یا آثاری با توجه به ساختار سنتی خلق کنیم. نمایش روایی اصول و فرار داد خودش را دارد. همانطور که در اواخر قاجار می‌بینیم تعزیه‌نویس‌ها رویداردی به ادبیات کهن ایران دارند و تعزیه‌هایی مثل سلطان محمود و ایاز یا لیلی و مجنون نوشته می‌شود.

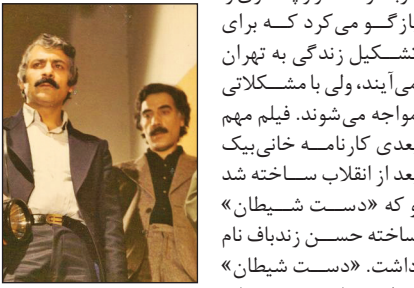
یا تعزیه ناصرالدین شاه.
بله. ششبه قتل ناصرالدین شاه، امیر کبیر و سیاوش نوشته می‌شود. برای اینکه به قابلیت‌های این گونه نمایشی بی‌نبردن و حالا

مردی که از دیده نشدن نترسید
حسین خانی‌بیک در ۸۳ سالگی درگذشت

حسین خانی‌بیک، بازیگر سینما و تلویزیون که سه‌شنبه شب ۳۰ مرداد در ۸۳ سالگی درگذشت، بیشتر با سریال‌هایش برای مردم شناخته می‌شد تا فیلم‌های سینمایی‌اش. او که متولد ۱۸ مرداد ۱۳۲۰ بود، کارش را در سال ۱۳۴۷ با تئاتر آغاز کرد. در گروهی تئاتری با هادی اسلامی، عباس جوانمرد، خسرو شکیبایی، سیروس گرجستانی و چند نفر دیگر همکاری می‌کرد و نخستین بار در نمایشی به نویسندگی و کارگردانی هادی اسلامی روی صحنه رفت. تا سال ۱۳۵۵ مجموعاً در ۱۳ نمایشنامه بازی کرد و توشه‌ای از تئاتر برای ادامه فعالیت خود برگرفت.

نخستین تجربه
سال ۱۳۵۶ نخستین تجربه تصویری‌اش جلوی دوربین فیلم سینمایی «باغ بلور» ناصر محمدی رقم خورد. در این فیلم با پرویز فنی‌زاده و مصطفی طاری همبازی بود. «باغ بلور» ماه‌های اجتماعی داشت و به شیوه‌ای رئالیستی داستانی درباره دختر و پسر و بازگویی می‌کرد که برای

تشکیل زندگی به تهران می‌آیند، ولی با مشکلاتی مواجه می‌شوند. فیلم مهم بعدی کارنامه خانی‌بیک بعد از انقلاب ساخته شد و که «دست شیطان» ساخته حسن زندی‌فان نام داشت. «دست شیطان» تریلری جاسوسی درباره ورود مأمور آمریکایی به ایران برای کسب اطلاعات از محل نگهداری گروگان‌های ماجرای اشغال سفارت آمریکا است که گروهی از مأموران امنیتی ردش را می‌زنند و به دنبال دستگیری‌اش می‌روند. خانی‌بیک در این فیلم، نقش یکی از مأموران ایرانی را در

کنار هادی اسلامی بازی می‌کرد. بیشتر فیلم‌های سینمایی خانی‌بیک به دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۷۰ تعلق دارد که در اغلب آنها، نقش‌های فرعی و کوتاهی داشت. خانی‌بیک در تلویزیون کارش را با سریال مشهور «سربداران» (۱۳۴۳) آغاز کرد. بعد از آن در چند سریال دیگر بازی کرد تا سال ۱۳۷۳ که در سریال «پهلوانان نمی‌میرند» به ایفای نقش شیخ حسین با دوپله احمد رسول‌زاده پرداخت. «شلیک نهایی»، «روز روز گوری»، «کوچک جنگلی» و «امام علی (ع)»، «سیرمغز»، «روشن‌تر از خاموشی» و «مختارنامه» دیگر سریال‌های مهمی بودند که خانی‌بیک در آنها به ایفای نقش پرداخت.

باز یگری که تماشاگر را با خود همراه می‌کرد
شاید نقش‌های خانی‌بیک در این فیلم‌ها و سریال‌ها کمتر در خاطر کسی مانده باشد، اما او در نقش‌هایی که بازی می‌کرد اغلب پذیرفتنی بود. چه نقش مثبت و چه نقش منفی. خانی‌بیک بازیگری بود که تماشاگر را با خود همراه می‌کرد. بیان گرم و گیرایی داشت و در حرکاتش طمأنینه و وقاری جلب نظر می‌کرد که به نقش مشخص می‌داد.

شاید به‌نظر برسد بازیگرانی مثل خانی‌بیک که نه به شهرت آنچنانی می‌رسند و نه هیچ‌گاه امکان ایفای نقش اصلی در فیلم‌ها و سریال‌ها نصیبشان می‌شود، در عالم فیلم و سینما کار مهمی انجام نمی‌دهند. اما واقعیت این است بازیگرانی که بتوانند از عهده ایفای نقش‌های فرعی و کوچک به خوبی نقش‌های اصلی برآیند، بدون اینکه با نوع بازی‌شان بخواهند توجهات را از داستان یا شخصیت‌های اصلی به سمت خود جلب کنند، حضورشان برای هر فیلم و سریال باکیفیتی ضروری است و خانی‌بیک از جمله این بازیگران بود. در دوران حرفه‌ای‌اش نقش‌های بزرگی به او نرسید، اما در نقش‌های کوچکی که ایفاگرشان بود، آنقدر خوب کارش را انجام داد که واژه‌های از اینکه خاطره زیادی از خودش به‌جا نگذارد نداشت. او پذیرفت در حرفه‌ای که همه به‌دنبال به چشم آمدن هستند، چندان دیده نشود تا کلیت اثری که در آن حضور دارد بهتر جلوه کند. هنر او در شجاعتش و خطر کردنش برای همین به چشم نیامد بود. یادش گرمی.

آگهی اطلاع‌رسانی
پروژه آگهی تمدید مهلت ارسال مدارک مزایده / فراخوان، منتشر شده در روزنامه همشهری مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۲۵ بدینوسیله به اطلاع می‌رساند: **به دلیل اختلال ایجاد شده در سامانه مزایده الکترونیک سازمان، کلیه مزایده‌ها/فراخوان‌های فعال این سازمان کن لم بکن اعلام گردیده و پس از مرتفع شدن ایرادات سامانه مذکور، مجدداً آگهی و به اطلاع عموم خواهد رسید.**
روایت عمومی و امروزی الملل
سازمان مدیریت میادین میوه و تره بار شهرداری تهران

اولین حضور رسمی هوش مصنوعی در سینمای ایران
چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران در حالی پاییز امسال برگزار می‌شود که به استناد فراخوان منتشر شده، این رویداد نخستین رویداد رسمی سینمای ایران است که بخش ویژه‌ای را به رقابت و نمایش آثار «هوش مصنوعی» اختصاص می‌دهد. در فراخوان این رویداد، تأکید شده است: «امسال

به‌منظور شناخت، به کارگیری، بازتاب، توسعه و ارتقای فناوری‌های نوپهور «هوش مصنوعی» (AI) و «واقعیت مجازی، توسعه‌یافته و ترکیبی» در فرآیند تولید خلاقانه و نمایش متفاوت فیلم کوتاه، ۲ جایزه جدید در بخش بین‌الملل معرفی شده است که با توجه به انتشار جداگانه فراخوان بخش بین‌الملل، جزئیات آن از طریق سایت اختصاصی جشنواره

رخداد